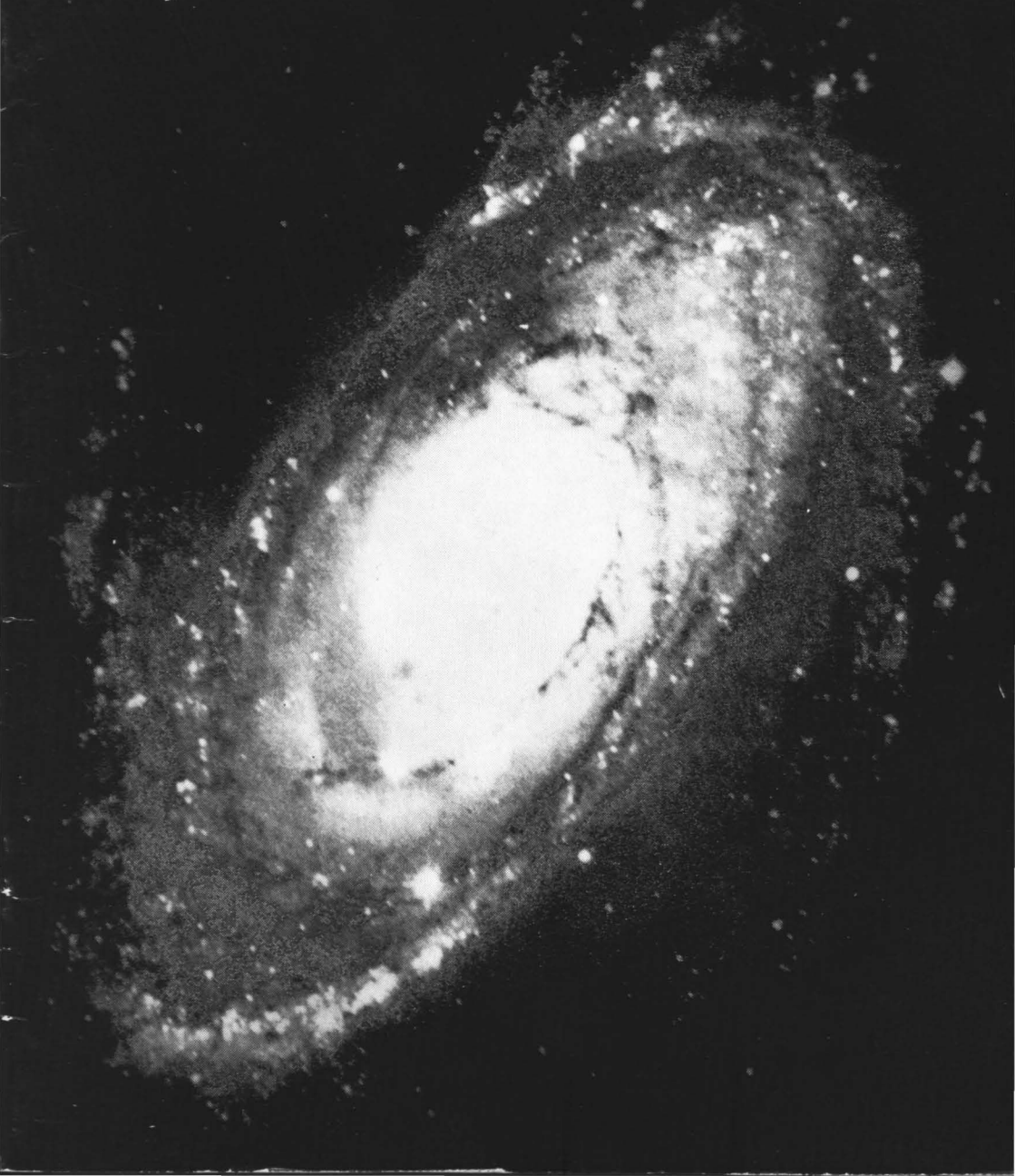

Galax

Galax

Årgång 3 - Nr 11 - November 1963

Tidn. adress:

M. I. S., Fack 2012, Malmö 2

Red. och ansv. utgivare:

A. Holmqvist, G. Carlsson och Y. Freij

"Flintrännan norra", en av Öresunds fyrar, belägen vid nya motorvägen mot Göteborg och i höjd med Flädie, har beskyllts för att vara ett fl, tefat. Denna fyr har tidigare vilselett ögat och särskilt vid disig väderlek. Trots detta kommer vi att taga kontakt med de senaste observatörerna av fenomenet för vidare kontroll över vad som egentligen har visat sig vid Flädie. Vissa aspekter i rapporten tyder på något mer än enbart fyrens ljuskägla.

Alve.

Ur innehållet:

Sidan:

Från forskningens fält.....	2
Gullivers två marsmånar.....	6
Förestående brytning Adamski-Honey.....	7
Nostradamus, en siares liv och gärning.....	8
Efter Adamskimötet.....	14
Mellan Himmel och Jord.....	18
Har vi återupptäckt flygtekniken i förhistoriska kulturer? Av prof. Marcel Homet.....	20

FRÅN FORSKNINGENS FÄLT

ATOMKÄRNANS STRUKTUR FÖRBRYLLAR FORSKARNA
"Ur SDS den 16/9 -63)

"Ingen tid skall mer givas", sade ängeln till Johannes. Professor Geoffrey Chew vid Kalifornien-universitetet är enig med ängeln på denna punkt. Den enorma kraften i atomkärnans innersta kan användas för nyttiga ändamål, men den kan också användas till att förrinta hela vår värld, ja kanske hela vårt universum. Einsteins relativitetsteori bygger delvis på teorin om att tid och rum i själva verket är en och samma sak. Med utgångspunkt från denna teori kunde Einstein förklara en del tidigare observerade frågor rörande universum.

Professor Chew, som anses vara en av världens ledande forskare då det gäller atomkärnans struktur, förklarar nu att man måste överge Einsteins teori när det gäller kärnstrukturen.

Under sina experiment har Chew använt sig av en "atomkrossare" vid Brookhaven-laboratoriet i New York. Den kan accelerera atompartiklar till 33 miljarder elektronvolt. Det säger kanske inte lekmannen så mycket, men det innebär att dessa partiklar skulle hinna till månen och tillbaka igen på mindre än 3 sekunder.

- Det värsta är att det knappast går att berätta om atomkärnans innersta på ett begripligt språk, säger professor Chew. Redan när man börjar tala om vad som finns "inuti" atomerna är man ute på hal is.

Det finns inget "inuti" atomerna och inget "utanför". Det låter minst sagt paradoxalt. Partiklarna kan vara både innanför och utanför, och de går inte att upptäcka med några

instrument. Man kan på teoretisk väg förutsäga att de finns.

Förr i tiden var det mycket lättare. Då ansågs atomen vara den minsta del som fanns. Ordet betyder ju "det som inte kan delas mera". Man tänkte sig att atomen var en liten kula som omgavs av elektroner. Men idag har atomforskarna lyckats påvisa ett stort antal partiklar och atomfragment, och det blir allt svårare att hålla reda på alla dessa medlemmar i atomernas lilleputtvärld.

Då man började tränga in i atomernas värld såg det hela till en början ganska enkelt ut. De omkretsande elektronerna hade negativ laddning och snurrade runt atomkärnan som bestod av positivt laddade protoner. Dessutom fanns det neutrala partiklar - neutroner - i kärnan.

Nåväl, om man nu "väger" protoner, neutroner och elektroner - vilket naturligtvis måste ske på matematisk väg - visar det sig att hela atomen "väger" mera än de enskilda delarna sammantagna. Hur var detta möjligt?

Så småningom kom förklaringen. Man hittade allt flera nya kärnpartiklar. Atomernas värld är full av "liv", och det är ett oerhört komplicerat samspel mellan alla dessa partiklar.

Forskarna har nu nått så långt, att man allmänt börjar ställa sig frågan: "Skall vi någonsin få någon ordning på alla dessa partiklar? Eller kommer människan aldrig att lära sig förstå hur atomernas värld är sammansatt?"

Trots atomernas ofattbara litenhet slumrar inuti dem jättetekrafter. När en vätebomb exploderar frigörs endast en liten del av dessa krafter.

Men atomerna förfogar över ännu mycket fruktansvärdare krafter. Vetenskapsmännen hoppas att ingen skall finna nyckeln till deras fullständiga frigörande...

Så tänkte man sig I dag ser man det atomkärnans inre: I dag ser man det i något "diffusare":

NYTT LJUS ÖVER ASTEROIDERNAS UPPKOMST

|||||

- En del av de senaste forskningsrönen som presenterats på världskonferensen för geodesi och geofysik i Berkeley i Kalifornien verkar nästan vara hämtade ur science-fiction-böcker.

— — — — —
Så har t.ex. dr M.B. Duke från Kaliforniens teknologiska institut undersökt meteoriter som härrör från asteroidernas bälte. Asteroider är de stora mängder småplaneter, berg och småsten som kretsar i ett bälte runt solen mellan Mars och Jupiters banor.

Asteroid-meteoriterna består av basaltisk ankondrit - ett mineral som också förekommer på Jorden och som bildas av lava eller magma. Men deras kristallmönster är annorlunda, och detta mönster är beroende av bl.a. de lokala tyngdkraftsförhållandena.

Mönstret i dessa speciella meteoriter tyder enligt Duke på att mineralet ursprungligen bildades i eller på en himlakropp som var betydligt större än någon av dessa småplaneter - kanske rentav lika stor som någon av de mindre planeterna i solsystemet.

Meteoriterna tyder vidare på att himlakroppen i fråga bara för tio miljoner år sedan exploderade och därefter "fogade samman" igen innan de definitivt smulades sönder...

Dessa meteoriter har f.ö. gjort det möjligt för forskarna att bestämma jordens ålder till ca 4,5 miljarder år. Det bör dock observeras att Jorden enligt andra teorier skulle kunna vara ända upp till 13 miljarder år gammal.

JORDBÄVNINGAR FÖRUTSES

|||||

Dr F.D.Stacey från Cambridge-universitetet i England väckte uppmärksamhet genom att förklara att det är möjligt att i förväg slå fast när ett jordskalv skall inträffa i ett visst område, eftersom stora skred i jordens inre föregås av förändringar i det lokala magnet-

fältet. Sådana förändringar kan redan i dag mätas med hjälp av mycket fina "kompasser". Inom de närmaste tio åren, säger dr Stacey, kommer områden som är särskilt utsatta för jordskalv, att täckas av sådana instrument, som ger varsel 5-10 dagar i förväg - mer än tillräckligt för att evakuering skall hinna genomföras.

JORDEN "MUMMLAR FÖR SIG SJÄLV"

""""""""""

En mr Douze från Geotechnical Corporation i Texas har genom att sänka ner känsliga instrument i brunnar och borrhål konstaterat, att jorden "mumlar för sig själv", och att detta "mummel" är högre på havsbotten än under jorden.

MÅNEN OCH PLANETERNA INVERKAR PÅ VÄDERLEKEN?

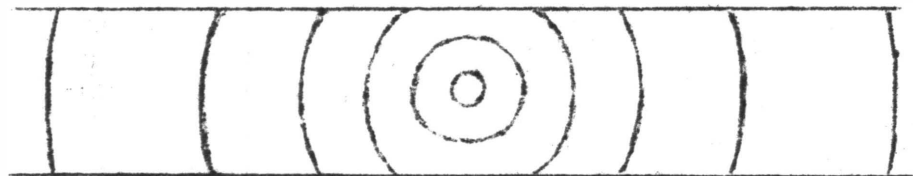
""""""""""

Meteorologen E.K. Bigg säger att oväder med häftiga regn i jordatmosfären står i samband med månens olika faser, och med Merkurius och Venus läge i förhållande till solen, samt hur solen i sin tur förhåller sig till Vintergatan!

Hans teori är att "stjärnstoff" från rymden ständigt faller ner i jordatmosfären och där uppträder som moln och uppsamlare av vattenånga, vilka under vissa av månens faser - i synnerhet före första kvarteret och mellan fullmåne och tredje kvarteret - faller ner på jorden som regn.

När Venus och Merkurius befinner sig mellan jorden och solen påverkar de denna process på ett sätt som ännu inte är klarlagt. Även inflytanden från vår egen galax - Vintergatan - spelar en ännu inte närmare klarlagd roll...

(Ur Arbetet den 19/9 1963)

Men år 1877, 151 år senare, fann astronomen Asaph Hall månarna kring Mars. Det fanns två stycken, båda så små att de endast syntes genom de starkaste teleskopen. Och, märkligt nog,

en av dem roterar kring planeten mer än dubbelt så fort som den andra. Båda månarna visar också en del andra karakteristika, förbluffande lika de som beskrevs av de uppdiktade astronomerna på Laputa.

Swift hade rätt! Hans uppdiktade astronomer hade rätt! Och han hade rätt 151 år innan något av människan byggt teleskop kunde verifiera hans upptäckter!

Hur kunde han veta?

FÖRESTÅENDE BRYTNING ADAMSKI-HONEY

Det till synes goda samarbetet mellan George Adamski och C.A.Honey går nu mot sin upplösning.

Honey har under Adamskis föredragsturnéer fått förtroendet att själv sköta "Cosmic Newsletters". När Adamski återvände från sin Europaturné, upptäckte han att Honey hade påbörjat en egen studiecirkel och inte alls ville veta av Adamski längre. Adamski påstår att Honey använt hans copyrightbelagda telepatibok, för en kurs i sitt eget namn. Adamski håller själv på att utarbeta en kurs betitlad "Science of Life" (Livets Vetenskap).

Adamski kan inte uttala sig i frågan om Honey har haft kontakt med rymdmänniskor, men påpekar i samma veva att han för en tid sedan av Orthon blev varnad för fientliga rymdbesökare, och fick reda på att majoriteten av marsmänniskorna har samma svagheter som vi.

Trots det beklagliga som inträffat är det ju alltid glädjande att kunna konstatera att Adamski nu inte endast skådat månens fransida utan också medaljens baksida.

G. C.

Prentice Mulford: "När vi tänka bygga vi av osynliga substanser något som drar till sig krafter - att hjälpa oss eller skada oss, beroende på arten av de tankar vi utsänt".

N O S T R A D A M U S

""""""""""

En stor siares liv och gärning

av Yngve Freij

Den franske läkaren Michel Nostradamus verk-samma liv är berättelsen om ett profetiskt geni i dess mest sällsynta form. Många siare har i alla tider förutsagt de mest häpnadsväckande saker, men ännu - efter över 400 år - fortlever "Centuries", det gårfulla verk om Europas framtida öde som författats av Nostradamus, den ryktbare man som såg framtidens historia rullas upp framför sig, långt bortom nuet, genom sekler och årtusenden...

- - - - -

Den 14 december 1503, "nära kl. 12 middagen" säger krönikan, föddes en son åt Jacques och Renée de Nostredame. Den lilla staden Saint-Remy kunde föga ana att det barn som just hade fötts skulle skänka den ära och ryktbarhet för århundraden framåt.

Redan tidigt stod det klart att den lille Michel besatte en ovanlig begåvning tillsammans med en klar uppfattningsförmåga. Lägger man här till den utmärkta uppfostran han erhöll av sin morfar, den berömde doktor de Rémy, inser man att dörren var öppnad till oanade möjligheter. Doktor de Rémy gav sin dotterson goda insikter i latin, matematik, astronomi och allmänna kunskaper om naturen.

Sedan Michels uppfostran blev avbruten genom morfaderns död, sändes han till det kända universitetet i Avignon. Lärarna hoppades naturligtvis att den unge Michel, som kom från en familj av vetenskapsmän, skulle vara ganska duktig. De bör ha häpnat, då han genast visade prov på sitt otroliga minne och sina stora kunskaper. Det påstås att han aldrig behövde läsa ett kapitel mer än en gång för att sedan kunna upprepa det utantill.

Efter fullbordandet av Avignon-studierna,

återvände Michel till Saint-Remy för att välja sitt framtida kall. Astronomien låg honom varmt om hjärtat, men fadern motsatte sig dessa planer, då han ville att sonen skulle bli läkare.

Faderns argument segrade, och vid den nya terminens början var Michel inskriven vid den medicinska fakulteten i Montpellier.

Michel Nostradamus var bara 21 år gammal då pesten bröt ut och åstadkom en fruktansvärd förödelse i Sydfrankrike. Då man inte visste just någonting om dessa farsoter, stod läkarna i det närmaste hjälplösa. Man skötte alla offer på samma sätt, och "skyddade" sig mot smittan genom att vira om sig extra kläder, insmorda med "skyddande oljor".

Det var under denna förödelse Nostradamus började nå sin första stora ryktbarhet. Han trodde sig kunna bota och hejda pesten där alla andra misslyckats, och han gjorde det! Han ordinerade läkemedel efter sina egna ideer, och där han verkade drog sig döden tillbaka. Ryktet spred sig allt mera, och när pesten efter fyra år ebbade ut, hade han redan nått en legendarisk ryktbarhet. Ingen vet hur han bar sig åt. Kanske hade han - som ryktet påstår - tillgång till vissa österländska recept. Det bör dock ha varit ett extrakt på växter, lätta att finna i stora mängder, som åstadkom miraklet.

1529 lämnade Nostradamus Montpellier. Han var rastlös och ville njuta av livet. Vart han kom på sina resor var han populär och välkommen. Under sina ingående samtal med män i hög ställning mognade också så småningom hans stora intresse för det politiska intrigspelet.

Giftasvuxna flickor var naturligtvis särdeles angelägna att träffa den berömde doktorn. Efter att länge ha stått likgiltig inför knepen att fånga honom i äktenskapets nät, fastnade han dock så småningom - till medborgarnas förtjusning - för en flicka i den lilla staden Agen. De fick två söner, och allt andades frid och lycka, ända tills plötsligt hustrun och de två sönerna rycktes bort i en mystisk sjukdom,

som inte ens Nostradamus med sin kunskap kunde bota. I en ålder av 30 år stod han nu ensam.

De följande 10 åren tillbragte han på resor, och därefter ytterligare några år i Italien. Om denna tid vet man mycket litet, men det tycks vara här som hans profetiska gåvor först började utvecklas och framträda.

Nostradamus började känna hemlängtan, men var skulle ha slå sig ner för gott? Han bestämde sig slutligen för Salon, då denna lilla stad - som han sade till sina vänner - låg i centrum för Avignon och övriga städer i Provence. I det lilla Salon hoppades han få vara mera ifrd än i större städer, där kritik och avundsjuka snart skulle ha gjort tillvaron besvärlig för honom.

Han återupptog läkarpraktiken och gifte sig för andra gången. Tre söner och tre flickor föddes honom, hans gamla popularitet återvände, och åter gick livet i normala spår.

I maj 1544 utbröt ånyo pesten, denna gång i provinsens huvudstad, Aix. Hans hjälp var nödvändig, men tiden gick och ingen skickade efter honom. Han visste att det på grund av yrkesavunden fanns läkare som hellre lät sina patienter dö än att kalla på honom, och han var för stolt att erbjuda sina tjänster oombedd.

Man måste förstås efter en tid söka hans hjälp, han var nu den ende som kunde göra något. Och än en gång lyckades han. Av extrakter på olika örter utexperimenterade han en slags "tablett" att hållas i munnen. Denna tablett tycks ha skyddat en oerhörd mängd människor, och bidrog till att pesten ebbade ut.

Efter hemkomsten till Salon anklagades han nu öppet för att ha begagnat sig av otillåtna kunskaper, som han hade fått genom att umgås i hemliga, "kätterska" sällskap och bland "laglösa alkemister". Denna anklagelse gjorde säkerligen en viss verkan i denna vidskepliga tid.

Avundsjuka och förtal kunde dock inte störa hans gemenskap med trogna vänner i Salon. Han inrättade vindsvåningen i sitt hus till arbetsrum och laboratorium, och började där tillbrin-

ga långa timmar av ensam koncentration under de lugna, sena kvällstimmarna. Under sina resor hade han samlat en mängd böcker och handskrifter, som tillsammans utgjorde ett välsorterat bibliotek. Intill ett fönster stod ett långt arbetsbord fyllt med papper, skrivtyg mm. En gammal spegel som hängde på väggen, eller en väldig koppargryta - som, sadet det, fylldes till randen med vatten - skulle vara den magiska spegel i vilken han såg de fantastiska visionerna fara fram.

Det vimlade på den tiden i Europa av gamla magiböcker, en del falska, andra äkta. Grekerna sålde många dyrbara handskrifter, de var tvungna till det för att kunna existera. Det är troligt att Nostradamus fick sin kunskap om magi, och böcker i likartade ämnen, under sina resor till många städer, vars portar stod öppna mot världen, och där säkerligen många rester av hemligheter från forna tider drev in.

Denne man, vars intelligens var universell och långt före sin tid, förstod mycket väl, att den översinnliga världens lagar i sig själva inte hade något att göra med tro eller dogmer, men han förstod också att de inte var oförenliga med ett kristet liv.

Det var vid denna tid Nostradamus på allvar började med sina astrologiska studier. På 1500-talet var astrologi och astronomi intimt förbundna med varandra, och man kunde inte studera den ena grenen utan att känna till den andra. Astrologien var också en utmärkt förevändning för att ge sken av att de förbluffande profetiorna tillkommit mera genom astrologiska studier och förutsägelser. Han skulle kanske vara inne på farlig mark, om han fritt publicerade sina förutsägelser såsom "syner" tillkomna under nattens mörka timmar...

I sitt verk "Centuries" anger han ofta historiska händelser genom astronomiska ställningar. Ibland nämner han en grupp planeter stående i vissa stjärnbilder, och ibland bara Mars och Solen.

En av de stora protesterna mot honom kom just från astrologerna själva, sedan han hade publicerat sina astrologiska almanackor. De visste mycket väl att hans profetior övergick deras begränsning, och liksom läkarna ropade många att det var häxeri.

Men vad hände då i dessa underliga, nattliga ceremonier? Nostradamus beskriver det själv i sitt brev till sonen César:

"Genom någon evig makt... blev det himmelska orsakssammanhanget känt för mig... Men den fullständiga kunskapen om orsakerna kan man ej erhålla annat än genom gudomlig inspiration... All äkta siarkonst härrör främst från Gud skaparen, för det andra från gynnsamma förhållanden, och till slut från naturlig begåvning..."

Så Nostradamus historiens gång framför sig i en skål med vatten? Dikterades framtiden till honom under trance? Ingen vet.

En gång visade han sin gode vän, juristen och teologen Ayme de Chavigny en profetia rörande det andra världskriget. Chavigny tillstod att han inte förstod de dunkla orden och undrade: "Kommer dessa fruktansvärda olyckor att drabba Frankrike snart?"

"Nej min vän, det skall ske långt i framtiden, inte förrän om nära 400 år. (1940 och framåt). Världen kommer att ha förändrats mycket till det yttre, och människorna kommer att göra många uppfimningar. Men människan själv kommer att vara densamma. Olyckligtvis".

Vännerna började undra om han inte snart skulle låta trycka profetiorna, som alltmera växte i omfång. Och efter en tid av vissa förberedelser reste så Nostradamus till Lyon för att lämna en del utvalda strofer i boktryckare Macé Bonhommes skickliga händer. År 1555 kunde så en undrande värld ta del av en liten volym, innehållande 454 profetiska strofer av Michel Nostradamus.

Boken gjorde stormande lycka och fick det stora flertalet att läsa, grubbla, tolka och

diskutera. En bidragande orsak till den omedelbara succén var säkerligen denna innehållsrika strof, som inom kort gick i uppfyllelse på ett förbluffande sätt:

"Medan hårsvansstjärnan är synlig,
skola tre furstar bliva oense,
freden skall få ett hårt slag från himlen,
det skall bliva jordomvälvningar,
Po och Tibern kommer att flöda över,
och en orm skall ligga på stranden".

I mars -- knappt ett år efter profetiornas publicering -- visade sig en stor komet som kunde ses flera veckor. Stilleståndet Frankrike-Spanien bröts plötsligt, då franske kungen kom till påvens hjälp i hans kamp mot spanjorerna. Tibern svämmade över av någon okänd anledning, och då vattnet drog sig tillbaka låg där mycket riktigt på stranden en stor, underlig orm, helt i överensstämmelse med profetian!

Detta om något borde väl göra intryck!

- - - - -

En av höjdpunkterna i Nostradamus liv var den kungliga inbjudan till Paris som konungens gäst. Efter ett mycket omtalat besök vid kungl. hovet, återvände han efter tre månader till Salon, lastad med gåvor, hedrad och hyllad.

Ett tiotal år senare: Nostradamus visste säkert precis hur lång tid han hade kvar att leva. Efter hans bortgång fann man en anmärkning i en av hans böcker, daterad den sista dagen i juni månad 1566 -- samma dag han skickade efter notarien för att göra upp sitt testamente: "Här är döden mig nära".

- - - - -

Och detta är i en kort sammanfattning vad vi vet om den store siaren Michel Nostradamus, mannen bakom de märkliga profetior, som än i dag förvånar och förbryllar en hel värld...

(Det skulle här ha följt några ex. på märkliga profetior, men då utrymmet inte tillåter detta, följer en kortare artikel i decembernumret)

EFTER ADAMSKI-MÖTET

av Poul Kastrup

Låt det vara sagt med en gång: jag var inte med på mötet och tyckte därför att det var bäst att inte uttala mig förrän SUFOIs kongressbok förelåg, även om jag naturligtvis för länge sedan har fått detaljerade referat genom mina vänner som var närvarande. Mötet frambringade inte något dedicerat nytt, vilket väl inte heller var väntat, men bara detta att befinna sig i sällskap med en internationellt berömd personlighet med ett så livligt och charmerande sätt är ju alltid en händelse.

Kongressboken har nu kommit ut och vid genomläsningen av den får man inblick i en hel del olika saker, speciellt då det gäller Adamskis personliga livsfilosofi, och jag vill här sätta ett stort frågetecken efter påståendet om att denna filosofi i sin helhet skulle härstamma från rymdmänniskorna. Nu finns det som bekant många slags rymdvarelser och många slags tefat, och om man jämför de olika författarnas sinsemellan mycket olika berättelser om dessa ting, så finns det ingen speciell grund att antaga att en av dessa författare, t.ex. Adamski, skulle sitta ime med hela sanningen.

De frågor och svar som behandlas i boken ger onekligen ett intryck av att Adamski har stor kännedom eller mening om många av tillvarons olika enskildheter, men ger samtidigt intryck av en begränsning som i viss grad verkar betänklig, då man i allför hög grad får intryck av att det är hans egna förutfattade meningar som skall fram.

Att han betecknar George Hunt Williamson, som var ögonvittne till hans första kontakt i öknen, som en "pratmakare" kan man knappast undra över, då man ju länge har anat divergenser mellan Adamski och Williamson, förmodligen för att Adamski anser att Williamson är alltför "ockult" - eller också för att Williamson

menar att Adamski är alltför begränsad. Å andra sidan hävdas det - och inte utan grund - att Adamski, på grund av bristande orientering eller skolning inom de parapsykologiska och andevetenskapliga områdena, inte alls är på det klara med arten eller omfattningen av sina egna upplevelser, så tillvida att några av dem, kanske de flesta, skulle vara av psykisk och inte av fysisk art, även om Adamski själv naturligtvis är i god tro.

Problemet tycks vara en aning mera invecklat än de - frestas man att säga - osjälvständiga åsikterna ger uttryck för.

Adamski anser att det "Stora Vita Brödraskapet" är något som Williamson uppfunnit, vilket visar att han här uttalar sig om något som han inte riktigt har undersökt, eftersom det har talats och skrivits böcker om detta s.k. "Vita Brödraskap" långt innan Williamson blev född!

Williamson har ganska säkert haft förbindelse med detta brödraskap både i Nord- och Sydamerika (Titicacasjön), och en del av hans material härstammar från utlämnade manuskript och direkt undervisning från olika centra inom detta brödraskap, där man i högsta grad är orienterad om sanningen beträffande rymdmänniskorna. Men om hela denna fängslande sida av saken anar Adamski intet, och när jag därför berör detta s.k. "påhitt" här, beror det på att jag besitter förstahandsupplysningar i frågan!

Desmond Leslie, som var medförfattare till den första tefatsboken; "Flygande tefat har landat", försökte flera gånger få Adamski att ge honom tillfälle att få komma med på en tur med rymdmännen, men han hade inte turen med sig. I betraktande av den strålande insats han gjorde då han samlade ihop allt tillgängligt bevismaterial både från gammal och ny tid, verkar det ologiskt att inte just han fick följa med, eftersom rymdmänniskorna vanligen läser böcker. Detta kan synas stödja påståendet att Adamskis utflykter kanhända var av mera psykisk art.

Nu bör man naturligtvis inte reducera Adamskis erfarenheter till noll och intet, tvärtom har hans **insats** varit betydelsefull, så långt den räcker, men det är en aning olyckligt att han vågar sig in på områden där han s.a.s. inte längre befinner sig på hemmaplan, men så begår han också en del dumheter.

Tag t.ex. hans högst besynnerliga reinkarnationsteori, som ganska avgjort bär prägeln av att vara hemvävd. Han menar att människan, när hon dör, omedelbart (inom loppet av några sekunder) inkarnerar på nytt i ett foster på en eller annan plats. Det finns helt enkelt inte tid till något mellantillstånd, och man får ju betona att det var ett utmärkt sätt att bli av med de förhatliga andarna på, eftersom människan över huvud taget inte får tid att bli va "ande" förrän hon skall "på det" igen! Även om man gärna vill respektera andras åsikter, tvings man dock här i samningens namn att helt rått och brutalt karaktärisera det som en förskräcklig smörja, i det Adamski helt elegant springer över de berg av bevismaterial som ansedda parapsykologiska forskare har frambringt genom tiderna. Bevis, som skulle ställa honom inför oöverstigliga svårigheter att bortförklara, om han hade gett sig tid att sätta sig in i det, vilket han knappast gör.

Trots allt kan vi ockultister gott tåla mr Adamski, även om han inte bryr sig mycket om oss därför att vi alltid "grumlar" saken med vårt andprat. Ni får förlåta mig när jag här pekar på vissa alltför groteska meningsyttringar, liksom jag en gång tidigare fäste uppmärksamheten på vissa naturvetenskapliga orimligheter hos hans månlandskap, som han betraktade från ett moderskepp. Man har ju lov att utgå ifrån att naturlagarna gäller även på månen!

I verkligheten förhåller det sig så, att tiden och utvecklingen i viss mån håller på att löpa ifrån Adamski, och en annan, mera psykisk syn på tefatsfrågan håller på att vinna terräng. Därmed är det inte sagt att det inte kan

finnas fysiska flygande tefat, - det gör det i högsta grad, men det finns onekligt något mera än blott det fysiska som är förbundet med problemet. Det är nog detta som gör det hela så invecklat, om man inte gör som Adamski och hans anhängare, - att med en bred handrörelse helt enkelt svepa bort allt det som inte är handgripligt, och som inte kan fås att passa in i det en gång uppgjorda schemat.

(Översatt från Psykisk Forum, Danmark)

- - - - -

Har Poul Kastrup kritiserat Adamski för hårt?

Vi har ännu några ex. av kongressboken i lager. I det 96-sidiga häftet behandlas allt vad som förekom vid SUFOI:s stora tefatskongress i Fredericia den 5 maj i år, bl.a. inte mindre än 40 sidor frågor och svar!

Texten är på danska, men möter ingen större svårighet att förstå. Bilda er en egen uppfattning och kom igen med debattinlägg!

Boken kostar sv. kr. 7:50 och kan rekvireras från: M.I.S., Fack 2012, Malmö 2.

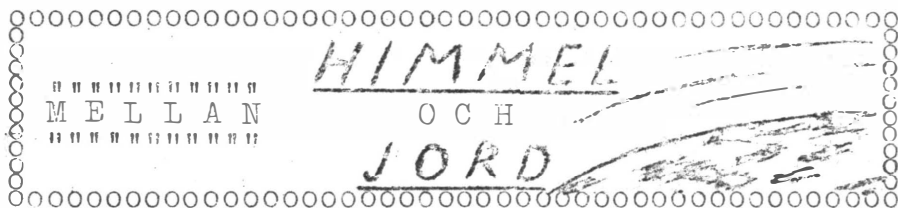
- - - - -

En av våra läsare undrar vad "Psykisk Forum" är för en tidning. Eftersom ännu fler förfrågningar kan väntas inkomma i och med ovanstående artikel, lämpar det sig ju bra att besvara den frågan här:

"Psykisk Forum" är en ockult tidskrift, som behandlar allt vad ordet "ockult" kan väntas täcka, t.ex: Religionsfilosofi, Antroposofi, Rosencreutzeri, Teosofi, Den Nya Tidsåldern, Astrologi, Parapsykologi, Yoga, och som sagt - Flygande Tefat.

Det går säkert bra för intresserade att begära ett provnummer. Adressen är:

Psykisk Forum
Strubes Boghandel
Lille Triangel
Köbenhavn Ö, Danmark.

Lögnstatistik

Den indiska polisens statistik visar att Indien har det minsta antalet förbrytelser i världen. På högsta ort har man emellertid nu börjat tvivla och påbjudit en annan tingens ordning.

Orsaken till den "fina" statistiken antas vara att de flesta poliser låter bli att till högre ort anmäla brott som förövats i deras distrikt. De lokala poliserna tror att de själva bedöms efter det antal brott som begåtts.

Deras logik är: Ju färre brott, ju bättre polis.

2.500-årig guldskatt

Sovjetiska arkeologer vid byn Soljonoje Zajmisjtje har för första gången i Nedre Volgaområdet hittat en rik och orörd Sarmatgrav. Sarmatstammen förde ett nomadiserande liv i området mellan Volga och Don från 500-talet till 300-talet f. Kr. Bland annat hittades i graven ett massivt järnsvärd, ett koger innehållande pilar med bronsspetsar, en stor bronsspegel och ett tråkärl med guldkanter.

I ett lönnrum på gravens botten gjordes ett stort guldfynd bestående av kvinnosmycken, halsband och stora örringar. Över 30 lådor med olika föremål skall nu föras till Leningrad för katalogisering.

(Norrskensflamman 15/3 och 24/8 -63).

Misstänkt regn

Invånarna i den lilla staden Ihialla i Nige-

ria klagar hos stadsrådet över byns häxmästare och regnmakare. Orsaken är iakttagelsen att det börjar spöregna just när någon regeringsrepresentant kommer på besök. Det kan inte vara en tillfällighet, heter det i en skrivelse. Någon försöker hindra utvecklingen. Ihiallaborna begär nu registrering av regnmakarna.

Fatal hypnos

I tre dagar har läkarna på ett sjukhus i Tennessee utan resultat försökt väcka en 13-årig flicka ur trance. Flickan har tillsammans med flera andra elever vid samma skola försänkts i trance av en amatörhypnotisör vid en skolfest. Han hade inga svårigheter att väcka de andra barnen ur hypnosen, men flickan blev hysterisk och måste föras till sjukhus. Enligt läkarna kan det dröja veckor innan hon vaknar helt.

(ST 5/10 1963)

Personer som påstår sig ha sett flygande tefat möttes nyligen för ett diskussionsmöte i Bologna, Italien. De skulle jämföra varandras uppgifter, men var inte överens på någon punkt. Mötet urartade sig till ett slagsmål, och kaféägaren kastade ut dem då såväl koppar som tefat började flyga omkring i det allmänna slagsmålet.

Den kände astrofysikern och antitefataren Donald Menzel har skrivit en ny bok i tefatsfrågan: "The world of flying saucers". Han är fortfarande lika negativ gentemot de flygande tefaten som år 1952, då han publicerade sin första tefatsbok.

Flygande tefat som i januari i år sågs över Paraná i Argentina, säges ha orsakat ett regn av glasliknande partiklar som föll från skyn. Några av partiklarna analyserades och visade sig innehålla kalcium, magnesium och åtskilliga andra mineraler.

HAR VI ÅTERUPPTÄCKT FLYGTEKNIKEN

I FÖRHISTORISKA KULTURER?

Av Marcel F. Homet

3:e avsnittet

I denna anspråkslösa framställning har jag redan framhåvt åtskilliga tyska vetenskapsmän, och det gläder mig att kunna understryka, att en av de mest betydelsefulla upptäckterna inom arkeologien, som man kan kalla "monumental", är avhandlad i tre tyska vetenskapsmäns verk, en man och två kvinnor.

Äran tillkommer dr Maria Reich, dr Kosoch och fru Anaska Kosoch som - med det peruanska flygvapnets villiga hjälp - har studerat det utomordentliga kosmiska mätinstrument, som man kan "försöka" se i Peru.

Jag har f.ö. personligen överflugit denna bild, men bortsett från de underbara teckningar som finns inristade i marken, tillstår jag att jag inte har förstått någonting.

Det handlar om Nazca i Sydamerika, om en djurkretskalender på ca 20 kilometers diameter, som med sina längsta linjer är orienterad rakt mot den nedgående solen. Den omfattar flera tusen figurer, vars ingravering i marken är desto mera oväntad, eftersom kol-14-testen har avslöjat att de sannolikt utfördes ca 1.000 år f.Kr.

Här följer en kort resumé av de arbeten som dr Maria Reich vänligen överlämnade åt mig i Lima i augusti 1962:

"Denna stora karta tycks vara den största astronomiska kalender som någonsin tecknats, ty den framställer utan tvivel stjärnkonstellationerna", vartill dr Kosoch och hans fru tillägger:

"När man går nere på marken är det omöjligt att se hela planen... Med teodolit, måttband, kompass, sextant etc. tog det oss inte mindre än tre dagar att återgiva en enda teckning med en längd av 100 meter, och detta var endast en bråkdel i jämförelse med hela denna ofantligt

stora karta... och vi bör tänka på de anmärkningsvärda metoder som våra förfäder använde för så länge sedan, och i hur hög grad de måste ha disponerat över instrument med stor precision. För att se planen i sin helhet på denna öde plats måste man stiga till en höjd av ca 800 meter..."

Nu kan man fråga sig: Hur har man först kunnat teckna och sedan betrakta en sådan figur om det varken finns berg eller annat att stiga upp på? Det är svårt för mig att kunna svara på detta. Jag kan bara nämna att de tyska vetenskapsmännen bl.a. har tecknat och fotograferat - tack vare bistånd av en helikopter från det peruanska flygvapnet - en rovfågel i flykt mot jorden: dess vingbredd är ca 150 m.

Detta förklarar kanske en hel del, men låt oss dock upprepa: dessa teckningar har utförts för bortåt 1.000 år f. Kr. Vi vet att befolkningen i Nazca på denna tid, i brist på flygmaskiner, sextant, teodolit etc, absolut inte var i stånd att utföra detta arbete.

- - - - -

Jag vill endast nämna några ord om den märkliga minnespelare som jag har sett i Sechim Bajor i Peru. I fundamentet till ett väldigt byggnadsverk som starkt påminner om vissa hettitiska byggnader, finns det olika minnespelare som bär teckningar av människor, som man faktiskt kan tro är komna från det antika Cappadoce.

Men denna pelare är utan tvivel ett högt instrument för astronomiska mätningar.

Likaså har jag på toppen av fortet Sacsahuaman, på 4.000 meters höjd över Cuzco, funnit en sol- och djurkretskalender med tolv sektioner.

Här stannar vi en stund. Min vän och kollega dr Manuel Chavez Ballon, professor vid universitetet i Cuzco och inspektör för de historiska monumenten i Cuzco-distriktet, har upptäckt att de första delarna av Inka-huvudstaden anlades i form av ett bevingat lejon, med andra ord som solgudomen.

Det vi särskilt skall lägga märke till är den säregna stadsplanen, som i form av en nästan perfekt cirkel angives av tolv olika stadsdelar, förbundna av tre grupper om vardera tolv vägar, stora, medelstora och små. Här är det uppenbarligen fråga om en överraskande bild av kosmos - och varför?

I Samaipata i Bolivia, har jag på 2.000 m. höjd undersökt ett annat geodetiskt instrument, också det enormt och vänt mot väster. Det är två gigantiska ramper, noggrant rätlinjiga, som mäter ca 30 meter. De har en betydande lutning mot horisonten och ledsagas som alltid av skulpturer föreställande lejon.

Det är ganska uppenbart att flygare, om de studerade detta från luften, obetingat skulle anse det vara en uppskjutningsramp för stratosfäriska raketer.

Stratosfäriska raketer på denna plats och vid denna tid? Naturligtvis omöjligt!

Ett stort instrument för mätning av rymden? Lika svårt att erkänna. Men vad? Förvirring ännu en gång!

Denna förvirring bara ökas om man läser de traditionella eller legendariska heliga texterna, som jag nu kommer att ge några utdrag ur. Jag har valt dem bland de viktigaste som offentliggjorts i böckerna "På jakt efter Solgudarna" och "Världens navel".

Nyss talade jag om Hesekiels syn. Nu skall jag ur minnet återge en gammal germansk-skandinavisk sägen, som man återfinner i Sverige;

Det är den gamla berättelsen om Muspelheim, Surts land, som det talas om på flera ställen i Eddan. Surt hade dragit åstad i spetsen för Muspelheims söner för att slå asarna, en folkstam vars legendariske Oden red på en bevingad häst. Här följer sägnen:

"Himmelens och helvetets stjärnor hade drabbat samman i ett förödande slag, blodet från Elias sår föll ned på jorden, bergen skälvde, de gröna träden kullkastades, floden torkade ut och havet drog sig tillbaka.

Månen föll ned på jorden, och världen stod i brand - det fanns inte sten på sten kvar...

Dagen för världens undergång är kommen, och världen har ödelagts av en flamma, som är kommen från himmelen som har öppnat sig - allt som fanns är borta.

Muspelheims filk var jättar, men deras anförare Sutr var av en okänd ras, som man inte vet något om. Det stod en strid mellan jättarna och asarna.

Man vet inte var katastrofen ägde rum, men man tror inte att skandinavernas förfäder levde i Europa, ty de voro emigranter på den tiden.

Men slagen mellan jättarna (som spydde ut denna flamma högt från himlen) och asarna, efterföljdes av en naturkatastrof, som de försökte undfly. Största delen av de stridande dräptes, och de överlevande begynte livet från början igen."

Det är naturligt, att denna text ger anledning till en del eftertanke. Då inte endast alla de gamla böckerna, utan även Bibeln tydligt förklarar sig beträffande jättarna som ursprungligen befolkade jorden, och då dessa jättar enligt ett stort antal texter har kommit från kosmos, vilket även Bibeln understryker, bör vi betona att meningen: "Himmelens och helvetets stjärnor" symboliserar slaget mellan det höga och det låga, eller med andra ord, mellan kosmos och jorden, vilket tydligt förklaras i sängen om Muspelheim.

Beträffande månen som föll ned på jorden, rör det sig här säkerligen om en liknelse, då denna inte kan ha torkat ut floderna och svett träden. Det är mycket troligt att det rör sig om en projektil, som med en från himlen kommande flamma ödelade livet på jorden. Det finns knappast möjligheter för en annan förklaring, när vi läser, att "striderna efterföljdes av en naturkatastrof, som de stridande försökte undfly".

För att vi ska kunna förstå den exakta räckvidden av denna mening, räcker det att vi vän-

der oss till våra atomforskare som säger: "Om ett visst antal atombomber släpptes över samma område skulle det kunna inträffa att jordaxeln rubbades, eller att förskjutningar i jordskorpan på vissa platser skulle komma att framkalla en naturlig kedjereaktion som vi inte skulle vara i stånd att avvärja, och som skulle medföra risken för tillintetgörande av en stor del av befolkningen."

Det som dock är märkligast i den tidigare omtalade sägnen är, att naturligtvis ingen, på den tidpunkt legenden skapades, kunde föreställa sig atomklyvningen och allt vad som följer i dess kölvatten.

När det nu förhåller sig så, hur kunde då sägnen om Muspelheim veta, att en flamma som föll från himlen skulle utlösa en kedjereaktion som ingen kunde hejda, och som skulle tillintetgjort nästan hela den mänskliga rasen?

Detta är en fråga som våra vetenskapsmän borde ägna litet mera uppmärksamhet...

En annan sak - vilket jag sysselsätter mig med i större delen av min senaste bok: Inför nära nog hela den lärda världen framlägger jag otaliga bevis på att denna underbara civilisation, som jag redan har talat om, existerade fordom, och jag påstår att de få människorna som överlevde den kosmiska naturkatastrofen (jättar, som dem man har funnit i Trinil på Java, i Indien, Kina, Peru etc.) blev stadda på tillbakagång, och att "vår" förhistoria börjar vid denna tid.

Dessvärre är inte problemet löst i och med detta, ty vi känner ingen metod, varmed de kanadensiska indianerna och japanerna har kunnat uppfinna en rund luftmaskin och landa på sjöarna... Detta förklarar inte heller hur det kan komma sig att Hesekiel har sett ett luftskepp med två koncentriska ringar, och monterad med en kupol, vari det befann sig "människor".

(4:e och sista avsnittet följer i dec-numr.)

MALMÖ INTERPLANETARISKA SÄLLSKAP

Fack 2012 - Malmö 2